

kelt Mand's Bedkommende kan jeg udtale mig om den Betydning, en saadan Undersøgelse og de lokale Forholds Beskaffenhed kunne udøve paa de modstridende Anskuelser. Jeg havde indbudt til et Fiskerimøde i Kolding, der var meget talrigt besøgt, navnlig af Fiskere fra Vestfyen og Skjotland, og der stod to Parter overfor hinanden, den ene bestemt imod Drivvaad, den anden bestemt for. Men da det saa kom til et Forsøg med et Slags Mægling paa Grundlag af Jarvandenens Forhold, enedes de modstaaende Anskuelser enstemmig i den Opfattelse, at, naar en vis Del af Koldingsfjord var laaset Vand, saa at Ynglen der kunde være i Fred, og de Forstyrrelser ikke foranledigedes, som man mente, at Drivvaad foranledige, kunde man i de øvrige Dele med Fordel og uden væsentlig Skade bruge Drivvaad. Og man erkjendte fra begge Sider, ogsaa fra deres, der ere stærkt imod Drivvaad i den Udstrækning, hvori det nu bruges, at det vilde være ubilligt med eet Slag at slaa de Fiskerivedskaber ihjel, som Loven har tilladt at anskaffe, og hvori der er sat forholdsvis store Kapitaler. Ligeledes erkjendte man ogsaa fra den anden Side, at, naar man talte om de 24 Bunds Vægt, som ryddede op i Bunden og ødelagde en Del Yngel, saa var der dog Noget deri, og saaledes kunde de modstaaende Anskuelser, trods de modstridende Hovedpaastaaende, til den ene Side Ja, og til den anden Side Nei, naar det kom til en rolig og praktisk Overveelse af Forholdene, enes paa Grund af de lokale Forhold i en fælles Slutning. Jeg tror nu, at for disse Jarvands Beskaffenhed kunne vi trostigt betro os til de omtrent 200 Fiskere, saghyndige Mand, som kom til dette Resultat efter en, efter min Opfattelse, meget saghyndig Behandling; men Lovforslaget tager ikke det fjerneste Hensyn til saadanne Forhold; det forbyder endogsaa i Lillebælt Brugten af disse Vaad. — Jeg tror, det er muligt, at en saadan Afgjøvelse efter forudgaaet Mægling paa flere Steder kunde finde Sted; men jeg ser vel, at der er enkelte af vore Jarvande, som ikke kunne tilstede en Ordning paa den Maade, og der maatte man da, efter at have tilveiebragt de fornødne Oplysninger komme til enten et bestemt Forbud eller en bestemt Tilladelse. Men, jeg gjentager det, jeg tror ikke, at vi tør komme dertil, uden at meget udsørgligere Oplysninger ere bragte tilstede. Naar §§ 5 og 37 fik en passende Forandring i den Retning, kunde man ganske vist overlade en væsentlig Del til Vedtægter; men da kommer jeg til at erkende med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), at Bestemmelserne om Tilveiebringelsen af disse Vedtægter aabenbart ere hverken tydelige eller heldige. De ere ikke tydelige, thi, efter hvad jeg kan skjønne, fremgaar det ikke paa hvilken Maade, om ved Delegerede eller deslige, Forslag skulle søges fremsatte. Det kan

imidlertid let rettes; men det kan ikke være heldigt i den Forstand, som nævnt af det ærede Medlem, at vi ikke have nogen Garanti for, at de have nogen speciel Ryndighed i disse Sager, hvorefter det skal paalægges dem at affatte Vedtægter. Formentlig burde der findes en Bestemmelse om, at det skulde ske efter Raadførelse med Fiskerinspektøren, skjøndt det kunde synes at være en naturlig Folge, at det sker. Jeg mener nu, at ganske vist kunde disse Vedtægter have en væsentlig Betydning, naar vi kunde være sikre paa, at de Grundtræk, som Loven fastsætter, indenfor hvilke Vedtægterne skulle bevæge sig, vare omhyggeligt afpassede efter Forholdene, og dernæst, at den fornødne Sagkundskab til at affatte Forslagene til Vedtægterne var tilstede; men i de af mig nævnte Retninger kunde der, som sagt, Intet ændres, uden at nogen Forandring i §§ 5 og 37 var gaaet i Forveien. Den Strid, som saaledes foreligger imellem Fiskerne, søger den meget ærede Minister ikke ved sit Lovforslag at løse; han vil ikke løse Knuden, men han vil overhugge den, og det er det, jeg siger, at der ikke er Motiv nok til i de foreliggende Oplysninger. Jeg har staaet og staaer væsentlig endnu, i alt Fald nærmest, paa det Standpunkt, der er angivet i § 5; jeg staaer endnu med stærke Tvivl om, hvorvidt ikke de have Ret, der væsentlig ville i alle øvrige Fjorde, ikke det aabne Hav, have Drivvaad forbudt; men uagtet min Tilbøjelighed til at gaa i den Retning tør jeg alligevel ikke hverken for Fiskeriets egen Skyld eller for de andre Interessenters Skyld være med til efter de Oplysninger, der foreligger, at gaa saa rigigt tilværks som her. Jeg skal endnu blot henlede Opmærksomheden paa, at der turde være enkelte Bestemmelser angaaende Kontrolten, som maatte have en anden Affattelse, idet man ikke pleier i saadanne Love at give Administrationen saa megen Ryndighed til at antage det fornødne Mandskab og deal., hvilket altid øver en tvingende Indflydelse paa Lønningsbestemmelserne og den Bevilling, som der skal ydes. Jeg skal med Hensyn til II. Færsvandsfiskeri ikke udtale mig aldeles bestemt, men henstille den Betragtning, om det ikke vilde være rigtigt at lade disse Bestemmelser aldeles udgaa af Loven, og denne Henstilling gjør jeg navnlig af Hensyn til de i høi Grad mangelfulde Oplysninger, som foreligger angaaende dette Forhold. Vi have i det Mindste enkelte eller i alt Fald en enkelt Mand her i Landet, som vistnok har et ret omhyggeligt baade praktisk og theoretisk Kjenndskab til Færsvandsfiskeriet; men det er ikke mig bekendt, at det er faldet det høie Indenrigsministerium ind i nogen særlig Grad at benytte den forhaandenværende Sagkundskab i denne Retning. Nu kunde jeg ønske, at det høitærende Indenrigsministerium vilde søge en Bevilling, hvis det ikke har den, til at tilveiebringe Oplysninger om Færsvandsfiskeriforholdene her tilands, „og da